

ръка привлечалъ камъ себе много европейски ходожници, мореходци, учени и др., и ги пращалъ въ Русия да прѣсидеть тамъ между Руси ти наука та, хождество то и искуство то.

Нъ това нововъвождане раждало негодование у стари ти руски бояре, най-много между стара та войска, наречена *стрѣлци*. Царь Петръ кога билъ въ Вѣна стрѣлци ти се побунили, та се върналъ въ Русия и умирилъ и нагласилъ всичка та си войска по европейский редъ. Въ съшто то врѣме той накаралъ бояре ти да оставеть старо то си облѣкло и да земать европейски дрѣхи и много обичай; оште, като видѣлъ, че и Московский патриархъ Адриянъ се противилъ на неговити прѣобразования, Петръ, слѣдъ смъртъ та на Адрияна, намѣсто патриархъ нагласилъ Светѣйший Правителствующий Синодъ за върховно то управление на Руска та црква.

Заедно съ голѣма та си дѣятелность за прѣобразование то на държава та си Петръ тако-речи прѣвъ всичко то си царованіе ималъ да прави голѣми и кръвопролитни войни; най-прочута война ималъ той съ Швеция; тая война се викала *Велика сѣверна война*.

Царь Петръ кога се върналъ отъ пътованіе то си, ударилъ око на Балтийско море и си турилъ на умъ да отнеме земи ти, што били призели едно врѣме литовски ти рицаре отъ Русия. Тия земи повече то се находили подъ Швеция, която отъ врѣме то на Густава Адолфа била станала първа държава въ сѣвероисточна Европа. Царь Петръ свързалъ съюзъ съ Полский краль и съ Датчане ти да се биятъ заедно съ Швеция.

Слѣдъ смъртъ та на Ивана Собѣский въ Полша мнозина искали да си присвоятъ кралский прѣстолъ. Найсетнѣ Поляци ти си избрали за краль саксонский курфирстъ *Августа II*, заштото той не жалилъ пари ти и подкупилъ полски ти голѣмци. Кога го избрали за краль